

دانشگاه علوم پزشکی تهران

دانشکده داروسازی

پایان نامه

جهت اخذ درجه دکترا

موضوع :

اثر استرپتوکیناز در تشخیص اندوکاردیت تحت حاد
حاصل از استرپتوکوکها

براهنمائی:

استاد ارجمند جناب آقای دکتر هرمز دیار اعمادی

نگارش :

بابک ایمان نائینی

شماره پایان نامه : ۲۸۳۱

سال تحصیلی ۷۰ - ۱۳۶۹

۱۴۷۱۷

۲

تقديم به :

پدر دل سوزم

مادر فدا کارم

و

برادر مهربانم . .

۱۳۷۱

تقديم به :

نسرين عزيزترا زجانم .

با تشکر از کلیه دوستانم در ورودی ۶۴ نوبت دوم
دا نشکده‌ها روسازی بخصوص جناب آقای دکتر
سعید دهنمکی

باتشکرازا استادگرامی جناب آقای دکترهرمزیدیا را اعتمادی وسایبر
اعضای هیئت قضاات رساله دکترا وکلیده کارکنان گروه میکرویشناسی
وایمونولوژی دانشکده پزشکی دانشگاه علوم پزشکی تهران ونیس
کارکنان آزمایشگاههای میکرویشناسی مرکزطبی کودکان وبیمارستان
امیراعلم

فهرست مطالب

| صفحه | عنوان |
|------|---|
| ۱ | بخش نظری |
| ۱۱ | قسمت اول: استرپتوکوکها |
| ۲ | تا ریخچه کلی |
| ۵ | جا یگا ه زیست |
| ۵ | مقاومت |
| ۶ | مصونیت |
| | روشهایی برای استخراج آنتی ژنهای گروههای مختلف |
| ۷ | استرپتوکوکها در تقسیم بندی لانسفیلد |
| ۷ | استخراج با اسیدکلریدریک |
| ۸ | استخراج با فرما مید |
| ۸ | تست رسوب کردن برای طبقه بندی لانسفیلد |
| ۹ | قسمت دوم: مروری بر گروههای مختلف استرپتوکوکها |
| ۹ | الف: استرپتوکوکوس پیوژن |
| ۹ | مشخصات میکروب |
| ۱۰ | اجزاء سلولی |
| ۱۵ | فرآورده های خارج سلولی |
| ۱۷ | محیط آگا ر خوندار حاوی کریستال ویوله |
| | محیط (پلی میکسین ب، نئوماپسین سولفات، |
| ۱۸ | فوزیدیک اسید) PNF |
| ۱۹ | تیپ بندی استرپتوکوکهای گروه A |
| ۱۹ | تست آگلوتیناسیون روی صفحه |

فهرست مطالب

| صفحه | عنوان |
|------|--|
| ۲۰ | تست رسوب گذاری |
| ۲۰ | ب - استرپتوکوکوس پنومونیه |
| ۲۱ | میکروبیشنا سی |
| ۲۱ | طبقه بندی |
| ۲۲ | متابولیزم و احتیاجات تغذیه ای |
| ۲۳ | شنا سازی آزمایشگاهی |
| ۲۳ | شکل ظاهری میکروب |
| ۲۴ | شکل ظاهری کولونی |
| ۲۵ | تست حساسیت به آنتی بیوتیک |
| ۲۵ | تست حلالیت در صفرا |
| ۲۶ | روش اول |
| ۲۶ | روش دوم |
| ۲۶ | تست تورم کپسولی |
| ۲۸ | واکنش نوفلدر - کولانگ |
| ۲۹ | تزریق به حیوان حساس |
| ۳۰ | آنتی ژنهای سطحی |
| ۳۰ | پلی ساکاریدهای کپسولی |
| ۳۲ | ماده C |
| ۳۳ | آنتی ژن پروتئین M |
| ۳۳ | آنتی ژن پروتئین R |
| ۳۳ | آزمایشگاهی برای تشخیص آنتی ژنهای پنوموکوکی |
| ۳۳ | تست کوآگلوตินیناسیون |

فهرست مطالب

| صفحه | عنوان |
|------|--|
| ۳۴ | تیپ بندی با استفاده از COA |
| ۳۵ | تشخیص عفونت با استفاده از COA |
| ۳۶ | تست آگلوتینا سیون لاتکس |
| ۳۷ | ایمونوالکتروفورزیس با جریان مخالف |
| ۳۷ | سموم |
| ۳۷ | پنومولایزین |
| ۳۸ | ماده اصلی ایجادکننده پورپورا |
| ۳۸ | نورآمینیداز |
| ۳۸ | اتولایزین ها |
| ۳۹ | باکتریوفاژ پنوموکوکی |
| ۴۰ | انتقالات ژنتیکی |
| ۴۰ | تیپهای پنوموکوکی |
| ۴۲ | ج- گونه های آنتروکوکواستریپتوکوکهای گروه D |
| ۴۲ | میکروبیشناسی و اپیدمیولوژی |
| ۴۵ | تست تجزیه اسکولین |
| ۴۶ | تست رشد در آبگوشت حاوی ۶/۵% نمک طعام |
| ۴۷ | تست رشد در محیط لیتموس - شیر |
| ۴۷ | شیر بدون خامه |
| ۴۸ | مطول لیتموس |
| ۴۸ | ساخت محیط کاهل لیتموس - شیر |
| ۴۹ | تخمیر گلیسرول و سوربیتول |
| ۴۹ | د - استریپتوکوکوس آگالاکتیه |

فهرست مطالب

| صفحه | عنوان |
|------|---|
| ۴۹ | تقسیم بندی و خصوصیات ظاهری |
| ۵۰ | تعیین هویت |
| ۵۲ | محیط اختصاصی برای استرپتوکوکهای گروه B |
| ۵۳ | تست CAMP |
| ۵۴ | تست سدیم هیپورات |
| ۵۵ | تست پیگمان |
| ۵۵ | تقسیم بندی سرولوژیکی |
| ۵۶ | ه - استرپتوکوکوس ویریدنس |
| ۶۰ | میکروبیولوژی بالینی |
| ۶۱ | تشخیص افتراقی گونه‌ها |
| | استرپتوکوکهای میتیس ، سانگیوس I ، II |
| ۶۲ | سالیواریوس ، موتانز ، موبیلوروم ، |
| ۶۳ | استرپتوکوکهای متنوع از نظر تغذیه‌ای |
| | چندتست تشخیصی ونتایج آنها برای تعیین هویت |
| ۶۴ | استرپتوکوکهای ویریدنس |
| ۶۵ | و - استرپتوکوکهای گروه اینترمدیوس |
| ۶۵ | میکروبیولوژی بالینی |

فهرست مطالب

| <u>صفحه</u> | <u>عنوان</u> |
|-------------|----------------------|
| ۶۷ | بخش عملی |
| ۶۷ | مقدمه |
| ۶۸ | a - استرپتوکیناز |
| ۷۰ | b - تور و کولات |
| ۷۱ | c - محیط کشت آماده |
| ۷۱ | d - محیط کشت دست ساز |
| ۷۱ | - روش عمل |
| ۷۶ | تست همولیز |
| ۷۶ | تست کاتالاز |
| ۷۷ | تست اکسیداز |
| ۷۹ | خلاصه و نتیجه |
| ۸۲ | منابع |

بخش نظری :

قسمت اول : استرپتوکوکها ; (*Streptococci*) :

استرپتوکوکها با کتریپهای هستند به شکل کروی یا بیضی که بصورت دوتایی و یا زنجیره‌های بسیار بلند رشد میکنند. بیشتر آنها بی‌هوازی - اختیاری بوده ولی با این وجود بعضی از آنها بی‌هوازی اجباری هستند. استرپتوکوکها گرم مثبت، بدون اسپور، کاتالاز و اکسیداز منفی و بی حرکت هستند و احتیاجات غذایی پیچیده و متغیری دارند. از نظر طبقه‌بندی این ارگانیزم‌ها متعلق به جنس *Streptococcus* بوده که شامل بیشتر از ۲۰ گونه می‌باشد. برخی از آنها برای انسان بیماریزا بوده که قابل توجه‌تر از همه *Streptococcus pyogenes* است. *Streptococcus pneumoniae* هستند. تنها یک سیستم تقسیم بندی قادر به تمیز دادن این ارگانیزمها نیست و تقسیم بندی آنها بستگی به همولیز روی آگار خوندار در پلیت، ترکیبات آنتی ژنیک، مشخصات مربوط به رشد، واکنشهای بیوشیمیایی و بیشتر از همه تجزیه ژنتیکی دارد. وقتی استرپتوکوک روی آگار خوندار رشد میکند، هیچ وجه مشخصه‌ای از نظر سطح و ظاهر این کلنی‌ها مثل شکل پرکنه‌ها و یا رنگ و شفافیت بین گونه‌ها وجود ندارد. در بیشتر موارد کولونی‌های اصلی با یک منطقه بی رنگ و شفاف که حاکی از لیز شدن کامل سلولهای قرمز خون میباشد، احاطه شده است و این حالت نشان دهنده همولیز نوع بتا (β) که یک خصوصیت مهم در مورد استرپتوکوکس پیوژن و تعدادی دیگر از استرپتوکوکها و بیماریزای انسان است، میباشد. گروه دوم از این ارگانیزمها همولیز آلفا (α) نشان میدهند. در زیر میکروسکوپ همولیز نوع آلفا، شامل یک منطقه داخلی عدم همولیز و یک منطقه خارجی واجد

همولیزمی باشد. در همولیز آلفا در واقع یک منطقه سبز رنگ در اطراف کلنی بوجود می آید. این نوع همولیز سبز رنگ با تغییر نوع خون بکار رفته و نیز شرایط انکوباسیون، تغییر خواهد کرد و یک نشانه ای برای تشخیص استرپتوکوکوس های ویریدنس می باشد. استرپتوکوکوس پنومونیه مانند بسیاری از استرپتوکوکها می که بطور طبیعی در مجاری فوقانی تنفسی ولوله های گوارشی انسان وجود دارند، آلفا همولیتیک می باشد. همولیز نوع گاما (γ) برای گونه هایی در نظر گرفته می شود که در واقع هیچگونه همولیزی را بوجود نمی آورند (non-hemolytic) بسیاری از وجه مشخصه های استرپتوکوکوس های بتا همولیتیک بوسیله لانسفیلد (Lancefield) که روی اختلافات این ارگانیسرها در سر و گروه های مختلف با توجه به تفاوت های کربوهیدراتها می موجود در دیواره سلولی آنها کار می کرد، پیدا شده اند. آنتی ژنهای مخصوص گروهها از دیواره سلولی با استفاده از آنتی سرمهای مخصوص و ایجاد واکنش پرسپیتاسیون یا رسوب گذاری، استخراج و شناسایی میشوند. تا این زمان سر و گروههای A تا H و K تا V شناسایی شده اند. گروههای A و B و C و D و G بیشترین ارگانیسرها می باشند از این جنس در انسان می باشند (جدول شماره ۱).

با وجود اینکه سیستم خانم لانسفیلد در ابتدا برای شناسایی استرپتوکوکهای بتا همولیتیک مورد توجه قرار گرفت، ولی گروههای اصلی گاما و آلفا همولیتیک نیز حاوی آنتی ژنهای مخصوص گروه هستند مثل استرپتوکوکوس گروه D که اغلب آنتروکوک خوانده میشوند و بیشتر گونه های آن همولیز بتا نشان نمیدهند و اخیراً " بصورت یک جنس مجزا مورد بررسی قرار میگیرند و بیمه ریهای را هم در انسان بوجود می آورند. استرپتوکوکهای

TABLE 1. Streptococcal Serogroups Most Frequently Involved in Human Disease

| Serogroup | Group Specific Cell Wall Antigen | Usual Clinical Features |
|-----------|---|---|
| A | Rhamnose-N-acetylglucosamine polysaccharide | Pharyngitis, tonsillitis, otitis media, sinusitis, scarlet fever, erysipelas, cellulitis, impetigo, pneumonia, endometritis, septicemia Delayed nonsuppurative sequelae: acute rheumatic fever, acute glomerulonephritis |
| B | Rhamnose-glucosamine polysaccharide | Chorioamnionitis, puerperal sepsis, neonatal sepsis and meningitis |
| C | Rhamnose-N-acetylgalactosamine polysaccharide | Upper respiratory infections |
| D | Glycerol teichoic acid | Genitourinary tract infections, wound infections, endocarditis |
| G | Rhamnose-galactosamine polysaccharide | Upper respiratory infections, cellulitis, septicemia, deep tissue infections |

جدول شماره ۱

که از طریق آنتی ژن گروه تشخیص داده میشوند، توسط تستهای فیزیولوژیکی مثل واکنشهای تخمیری و رشد در حرارتهای 10°C و 45°C و رشد در آبگوشت حاوی غلظتهای زیادی از نمک، مورد شناسایی قرار نمیگیرند. سه گونه از استرپتوکوکهای بیهوازی و سه گونه از استرپتوکوکهای میکرو-آئروفیلیک شناخته شده اخیراً در کتاب "Bergey's manual" مورد تجدیدنظر قرار گرفته اند. واکنش همولیتیک این ارگانیسرها متغیر است و روش موفقیت آمیزی برای دسته بندی آنها وجود ندارد و در حال حاضر در عفونتهای انسانی و اغلب در عفونتهای بافتهای نکروزه دیده میشوند.

تاریخچه کلی: (General History)

استرپتوکوکها ابتدا از زخمهای عفونی و نیز ضایعات با دسرخ بوسیله بیلروت (Billroth) در سال ۱۸۷۴ و از خون بیماران مبتلا به سپتیسمی پورپورال توسط پاستور (Pasteur) در سال ۱۸۷۹ جدا گردیدند.

فلیسن (*Fehleisen*) در سال ۱۸۸۳ ارگا نیسمهای زنجیره‌ای جدا شده از بشورات بادسرخ را در محیط کشت بصورت خالص بدست آورد و نشان داده شد که این ارگا نیسمها قادر به ایجاد بادسرخ تیپیک در انسانها هستند و روزنباخ (*Rosenbach*) در سال ۱۸۸۴ نام استرپتوکوکوس پیوژن را به این ارگا نیسمها داد و آن زمان نامهای مختلفی را برای این باکتریها وضع کردند که طالا منسوخ شده اند مانند: *S. Scarlatinae* , *S. Hemolyticus* , *Streptococcus erysipelatos* کلمه استرپتوکوک از لغت یونانی *Streptococ* به معنی زنجیره‌ای از دانه‌های شبیه تسبیح و *Coccus* به معنی توت گرد گرفته شده است. از زمان که مطالعات شوتمولر (*Schotmuller*) در سال ۱۹۰۳ در مورد تکنیک استفاده از آگار خوندار به منظور جدا کردن استرپتوکوکهای همولیتیک و غیر همولیتیک آغاز گردید، پیشرفتهای ابتدایی در زمینه طبقه‌بندی استرپتوکوکها هم شیوع شد. در سال ۱۹۱۹ براون (*J. H. Brown*) مطالعات دقیقی را روی همولیزانجام داد و اصطلاحات آلفا و بتا و گاما را وضع کرد. طبقه بندی استرپتوکوکهای بتا همولیتیک به سر و گروپهای مجزا توسط لانسفیلد (*Lancefield*) در سال ۱۹۳۳ نقطه عطفی در دانستنیهای ما را جمع به اپیدمیولوژی عفونتهای استرپتوکوکی بشمار میرود. بیشترین سوشهای بیماریزای انسان به سر و گروپ A با استرپتوکوکوس پیوژن تعلق دارند. سیستم تقسیم بندی استرپتوکوکهای گروه A به سر و تیپهای مختلف یا بر اساس واکنشهای رسوبی پروتئین (لانسفیلد) و یا بر مبنای واکنشهای آگلوتیناسیون پروتئین (*T*) (*Griffith*) استوار است. بعلاوه لانسفیلد نقش حساس پروتئین M در ویروانس استرپتوکوکهای مورد نظر و نیز طبیعت اختصاصی هر تیپ در بوجود آوردن ایمنی نسبت به عفونتهای استرپتوکوکی گروه A را ثابت کرد.

مطالعات دوشز (Dochez) و دیک (Dicks) در دهه ۱۹۲۰ ارتباط بین مخلک و عفونت استرپتوکوکی همولیتیک را به اثبات رساند. چند سال بعد تود (Todd) روش تیتراسیون با آنتی استرپتولایزین (ASO) را در سرم و نیز استفاده از سایر وسایل مهم و دردسترس در مطالعات ایمنولوژی-یکی و اپیدمیولوژیکی بیماریهای استرپتوکوکی را توضیح داد. راههای زیادی توسط محققین متعدد از جمله Rammelkamp, Collis Wannamaker, Stollerman, و Cbburn برای ثابت کردن وابستگی عفونت استرپتوکوکی گروه A با بیماریهای تب روماتیسمی حاد (ARF) و گلو مری و لوفریت حاد (AGN) پیغموده شده است. بسیاری از دانستنیهای مدرن ما در مورد جزئیات اپیدمیولوژی عفونتهای استرپتوکوکی و ARF، نتیجه تحقیقات انجام شده در پایگاه نیروی هوایی آمریکا در ایالت وایومینگ در طول سالهای ۱۹۴۹ تا ۱۹۵۱ بوسیله راملمپ، وانا میکروودنی (Denny) میباشد.

جایگاه زیست استرپتوکوکها: (Habitation) :
این باکتریها علاوه بر اینکه در عفونتهای گوناگون انسان و حیوان و ناقصین وجود دارند، در دهان، حلق، بینی، کولون، رکتوم، واژن، ملتحمه و پوست بزخی افراد بصورت کمالنسال دیده میشوند. همچنین در طبیعت بصورت وسیع پراکنده اند و در خاک و آب و هوا و شیر هم دیده شده اند.

مقاومت: (Resistance) :
استرپتوکوکهای همولیتیک در حرارت 55°C در عرض ۳۰ دقیقه از بین